

Τ

Τ

καλ. 21. 13. κεῖται, βρατὰ
τρῶα, πυλῶνες τρεῖς. λέγε-
ται δὲ καὶ ἐνικῶς τρῶε [μό-
νον ὀνομαστ. αἰτίατ. καὶ
κλητ.] καὶ παραβλ. καὶ τὰ
ἐν τῷ πάτερο σημειωθέντα).

Трѡица, ςι. θηλ. τριάς.

Тропάρь, α. ἄρσ. (ἐλλ.) τρο-
πάριον.

Трѡстїе, ια. οὐδ. (ἄθροιστ.) κά-
λαμος, καλάμη (197), καὶ
πληθ. καλάμοι, (τουτέστι,
τόπος κατὰφυτος ἐκ καλά-
μων).

Трѡсть, η. θηλ. κάλαμος.

Трѡбá, ςι. θηλ. σάλπιγξ. (πληθ.
трѡбъ). 2) σωλὴν (ὑδραγω-
γικός. 510).

Трѡблѡ, βηши(вос). παρτ. трѡ-
бнѣх (καὶ-бѣхѣ) σαλπίζω.
Σπαθ. трѡбнѣмь ѣемь (206).
σαλπίζομαι, διασαλπίζομαι.

Трѡбный, αα, ςε. ἐπιθ. (κτητ.)
ὁ τῆς σάλπιγγος.

Трѡдникъ, α. ἄρσ. καματηρός,
φιλεργός, φιλόπονος, ἐργα-
τικός, ἐργαστήρ, ἐργαστής.
(198. πύκτης).

Трѡдный, αα, ςε. ἐπιθ. κοπιώ-
δης, κοπώδης, ἐπίπονος, ἐπί-
μοχθος, ἐργώδης, καματη-

ρός, μοχθηρός.

Трѡдобáтый, αα, ςε. ἐπιθ. ὑ-
δερικός, ὑδερώδης, ὑδεριῶν,
ὑδροπικός, ὑδρωψ, ὑδροπιῶν.
ὅρα καὶ ἐν τῷ трѡдъ.

Трѡдолюкѣзньй, αα, ςε. ἐπιθ.

(193)=τῷ ἐπομ.

Трѡдолюбнѣый, αα, ςε. ἐπιθ.
φιλόπονος, φιλοκάματος, φιλ-
εργός.

Трѡдъ, α. ἄρσ. πόνος, κόπος,
μόχθος, κάματος, ἐργωδία.
Σводный трѡдъ. ὑδρωψ. ὕ-
δερως=водный ὡтѣкъ. Σβο-
дныиъ трѡдѣиъ στραжда-
щїй=трѡдобáтый.

Трѡждáю, еши. κόπους παρέχω
τινί, ἐνοχλῶ. παρβλ. етѡждáю.
Σμεσ. -са. κοπιᾶω-ῶ, κοπιᾶ-
ζω, πονέω-ῶ, μοχθέω-ῶ, κά-
μνω (μογέω-ῶ)=трѡждáса
(ἐξ οὗ λαμβάνει καὶ τὸν ἄορ.
καὶ μελ.)

Трѡждáса, дѣиши(по, оу).

παρτ. трѡднѣса(καὶ-дѣсá,
καὶ-ждáсá)=трѡждáюса.

Σμετχ. παθ. χρ. ἄορ. οὐтрѡ-
ждѣный, αα, ςε. κεκοπιᾷκώς,
κεκμηκώς (κοιν. κουρασμέ-
νος).

Трѡдъ, α. ἄρσ. σεισμὸς(τῆς γῆς).